

MĚSTSKÉ DOMY V CENTRU LIBERCE.

Posudek vedoucí diplomové práce Moniky Jůzové.

Tématem práce je nalezení ducha místa Dolního libereckého města a jeho uchopení. Diplomní práce navazuje a rozvíjí urbanistickou strukturu školního projektu Veroniky Suché a Zuzany Urbánkové dříve zpracovaným v našem ateliéru. Jednoznačně se z předložené práce dá vyčíst, že autorka pokorně usiluje svojí architekturou o zachování kontinuity měřítka, atmosféry a specifického života téměř zničené čtvrti v těsné blízkosti a v obklopení ze tří stran vyvýšeného Horního města s jeho „měšťanskými“ a reprezentativními stavbami. Je zřejmé, že Monika svým postojem patří do stále se zvětšující skupiny nastupující mladé generace, pro kterou ekonomický výkon a vypjaté novátorství za neúměrnou cenu nejsou prioritami. V analytické části autorka systematicky rozebírá liberecké fenomény města a jeho staveb. Díky tomu, že se ztotožnila s již existujícím urbanistickým návrhem, mohla hledat odpovědi na vytyčené otázky v nejmenších detailech významných libereckých domů. Aby dostala město pod „kúži“, pořídila si jako podklad pro svou práci nejen bohatou fotodokumentaci, která míří k jádru problému, ale i řadu krásných skic průčelí významných domů. Autorka navrhuje „liberecký“ blok, který reprezentuje velikostí parcel měřítko a charakter zástavby Dolního města začátku 20. století. Z urbanistického plánu vybírá Monika místo v těžišti, které bylo uvažováno jako střed obnovovaného území. Toto místo je na významné spojnici vedoucí napříč územím z Horního města k řece a především k místním aktivitám, přitahujícím studenty a ostatní mladé lidi. Dříve čtvrt drobných řemeslníků, pak čtvrt „sociálně vyloučená“ a dnes alternativní torzo čeká na iniciační počin, který by ji zachránil ze spárů ziskuchtivých stavebníků. Tato ambice je vložena do návrhu čtyř nových domů tvořících jednotu spolu se stávajícím „Mohykánem“, dekorovaným půvabným graffiti na fasádě. Celek je navržen tak, aby atmosféra do náměstí byla reprezentativní a ulice podél bloku se stala libereckou ulicí s jednotlivými domy. Za nízkými zídkami, které netvoří bariéru, jen vymezují uliční čáru, jsou k nahlédnutí dvorky – pomlčky charakteristické pro okolí „Papíráku“. Mnozí bychom zde chtěli strávit nějaký čas. Struktura navrhovaného bloku je kompaktní tak akorát, aby byla městská a zároveň odpovídala ledabylosti původní zástavby. Funkce v navrhovaných domech jsou různorodé a konzistentní s celkovou koncepcí místa, kterému budou rozumět hlavně autorčini vrstevníci. Na náměstí je moderní objekt galerijní věže s výhledem na Ještěd – dominanta pro umění, vedle dům s dílnami pro „kohokoliv“ s kavárnou v parteru a konferenčním sálem v podkroví. V sousedství jsou byty pro začínající rodiny i pro vyznavače nekonvenčního konceptu bydlení s nebytovým parterem. Jediný nedostatek návrhu vidím v provozním schématu galerie. Ze srozumitelných důvodů autorka navrhuje dominantní objekt na náměstí a přičleňuje k němu, přes výstavní dvorek, jediný stávající dům „v ošuntělém a počmáraném kabátě“, čímž graduje napětí souboru. Mělo by však být návštěvníkovi galerie umožněno projít celou institucí s jednou vstupenkou a suchou nohou. Delikátnost návrhu je podpořena grafickým pojetím předkládané práce. Vyčerpávajícím a pozornost udržujícím způsobem představuje své sdělení od první do poslední stránky portfolia. Nejslabší místem v prezentaci se mi jeví znázornění interiéru galerie, není na první pohled zřejmé, proč je prezentována. Model v dostatečně vypovídajícím měřítku je zpracován velmi pečlivě se všemi odpovídajícími detaily, které předávají jasnou zprávu o atmosféře celku i jednotlivých zákoutí.

Bylo mi velkou radostí podporovat radami i kritikou Moniku na cestě k diplomu architekta.

V Praze 2. 6. 2019

Doc. Ing. arch. Hana Seho

Hodnocení A.